

TERUG NAAR DE KUST

‘Rondom me ontsnapt zwaardvissen en zeeschildpadden. Een geweldig goed gevoel’

Jordan de Vaan (32) zat anderhalf jaar op zee voor Sea Shepard Conservation Society, de rebelse variant van Greenpeace, waarvoor hij óók vrijwilliger is. Nu is hij bestuurslid van de organisatie.

“Sommige mensen vinden Sea Shepard te fel. Wij beschermen het zeeleven met gerichte acties, zoals visnetten verwijderen en harpoenschepen rammen. Ik sta ook voor honderd procent achter Greenpeace, een organisatie die terughoudender opkomt voor het milieu, maar wat de zee betreft, helpt praten niet. Al dertig jaar blijft de walvisvangst gelijk, alle internationale verdragen ten spijt. Waar regeringen wetten niet willen of kunnen handhaven, doet Sea Shepard dat.

Het meest trots? Dat ben ik op een actie bij de Galapagos-eilanden, een beschermd natuurgebied. Op twintig meter diepte heb ik daar het net van een illegale tonijnvisser kapotgesneden. Rondom mij ontsnapte een school tonijn, plus zwaardvissen en zeeschildpadden die verstrikt zaten. Een geweldig gevoel. Hup, het mes erin, en je ziet direct resultaat. Ik ben opgevoed met respect voor de natuur. Dierenleed komt bij mij direct naar binnen en ik wil er iets aan doen. Niet door geld te doneren, maar door recht tegenover de mensen te staan die dat leed veroorzaken. Dat ik de zee als doel heb gekozen en niet het regenwoud, heeft meerdere redenen. Ik ben gefascineerd door het mysterieuze van de zee; het is een sprookjesachtig, relatief onontdekt deel van de wereld, vol intelligent leven. Verder vind ik het mooi dat de zee alle continenten verbindt. Maar het heeft ook gewoon iets romantisch. Leven op een schip geeft toch een beetje een Jacques Cousteau-gevoel.

Mijn eerste reis duurde negen maanden en bracht me onder meer naar de wateren van Nieuw-Zeeland en Hawaii. Het was de mooiste tijd van mijn leven. Je zit met vijfendertig gelijkgestemden op een boot, komt op fantastische plekken en doet iets met passie. In dit geval was dat *longlines* opruimen, kilometerslange illegale vislijnen met haken eraan, waaraan ook veel haaien en zeevogels sterven. Mijn meest indrukwekkende herinnering is aan Antarctica. Daar oefenden we hoe je touwen en kabels moet spannen om de schroef van een schip vast te laten lopen, in kleine bootjes tussen de ijsberen, pinguïns en zeeleeuwen. Plotseling kregen we het signaal dat er walvissen in aantocht waren, waarop alle motoren werden uitgezet. Het sneeuwde een beetje en toen kwamen er spuitende walvissen boven het water uit. Dan voel je je superklein en dankbaar. De tranen stonden in mijn ogen.

Inmiddels vaar ik niet meer en doe ik organisatorisch werk voor Sea Shepard. Ik mis het enorm, maar ik ben net vader geworden en zal niet zo snel afscheid nemen van mijn zontje. Gelukkig geeft ook dit werk veel voldoening. Zo zijn we nu bezig met de voorbereidingen voor een actie tegen het doodknuppelen van zeehonden in Canada. Het is fijn om daadwerkelijk iets voor de zee te kunnen doen. Om te weten dat ik hart en ziel in de strijd heb gegooit.”

www.seashepard.nl

LIVING, 2008. Tekst: Eveline Stoel; fotografie: Dana van Leeuwen

DENK LANG
EN GOED NA,
VOOR JE NIETS
DOET!

Milieuactivist
Jordan de Vaan

Shirt: Day Birger et Mikkelsen